

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce ČSAD Slaný, a. s., se sídlem Slaný, Lacinova 1366, proti žalovanému Krajskému úřadu Středočeského kraje, se sídlem Praha 5, Zborovská 11, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2006, čj. 11 Ca 113/2005 – 96, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti žalobce v části směřující proti výroku usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2006, čj. 11 Ca 113/2005 – 96 o odmítnutí žaloby proti rozhodnutí o opatření k nápravě ze dne 31. 1. 2005, čj. 761/2005/Dop a postoupení věci Ministerstvu dopavy, se přiznává odkladný účinek.**
- II. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve zbývající části se zamítá.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení protokolu ze dne 7. 12. 2004, čj. OD-03/04, čj. 18810/2004/DOP, zrušení rozhodnutí o námitkách proti tomuto protokolu ze dne 12. 1. 2005, čj. 16028/2005/DOP a zrušení opatření k nápravě ze dne 31. 1. 2006, čj. 2005/DOP.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 10. 5. 2005, čj. 11 Ca 113/2005 – 27 k žádosti žalobce byl žalobě proti opatření k nápravě ze dne 31. 1. 2005, čj. 761/2005/DOP přiznán odkladný účinek. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě proti shora uvedenému protokolu a rozhodnutí o námitkách byl zamítnut. Jak vyplývá z odůvodnění tohoto usnesení, městský soud dospěl k závěru, že podmínky § 73 odst. 2 s. ř. s. jsou splněny, pokud se týká opatření k nápravě, kterým žalobci byla uložena povinnost uhradit ve stanovené lhůtě částku 12 681 997,43 Kč. Tím by mohlo dojít, jak tvrdí žalobce, i k jeho insolventnosti, popř. až k likvidaci. Žalovaný s přiznáním odkladného účinku souhlasil. Naopak, pokud se týká dalších dvou úkonů napadených žalobou (protokolu a rozhodnutí o námitkách), žádost o přiznání odkladného účinku žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možné návrhu v této části vyhovět, neobsahuje.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2006, čj. 11 Ca 113/2005 – 96 byla žaloba proti uvedenému protokolu a proti rozhodnutí o námitkách odmítnuta. Žaloba proti zmíněnému rozhodnutí o opatření k nápravě byla odmítnuta s tím, že se tato

věc postupuje Ministerstvu dopravy. Pokud se týká prvních dvou aktů, městský soud dospěl k závěru, že se nejedná o rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. U opatření k nápravě pak vycházel z názoru, že jde o rozhodnutí na které se vztahuje správní řád (v tomto případě ještě zákon č. 71/1967 Sb.), proti kterému je přípustné odvolání. Byl tedy, vzhledem i k nesprávnému poučení v tomto správním rozhodnutí, dán důvod k postupu podle § 46 odst. 5 s. ř. s.

Proti tomuto usnesení městského soudu podal stěžovatel kasační stížnost v plném rozsahu. Samostatným podáním navrhl, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek. Obdobně, jako u žaloby především poukázal na to, že úhrada částky uložená v opatření k nápravě by pro stěžovatele znamenala nenahraditelnou újmu. Uvedl, že by došlo k insolvenční, odkázal i na stav finančních prostředků na účtech sloužících ke krytí provozních nákladů. Dovožoval, že jsou splněny i další podmínky § 73 odst. 2 s. ř. s.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je návrhem účelovým a pozdržujícím řádný proces přezkoumání řízení vedeného žalovaným ze strany Ministerstva dopravy.

Nejvyšší správní soud při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 4 se užije přiměřeně.

Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Z protokolu ze dne 7. 12. 2004 a z rozhodnutí o námitkách proti tomuto protokolu nevyplývají pro stěžovatele žádné právní následky, které by pro něj znamenaly nenahraditelnou újmu. Takováto újma nemůže vyplývat ani ze skutečnosti, že městský soud žalobu proti těmto správním aktům odmítl. To ostatně netvrdí ani stěžovatel. Proto byl návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku v této části zamítnut.

Jiná situace je u rozhodnutí o opatření k nápravě ze dne 31. 1. 2005. Shodně se závěry usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 5. 2005, i Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že se zřetelem na výši finanční částky, u které byla uložena povinnost ji odvést na účet Středočeského kraje, by u stěžovatele mohla dojít k nenahraditelné újmě. Se zřetelem na stanovený termín splatnosti (kdy žalovaný nezvažoval možnost podat proti tomuto rozhodnutí odvolání), nelze pak zcela vyloučit, že by již před rozhodnutím o kasační stížnosti bylo přistoupeno k výkonu tohoto správního rozhodnutí. Soud neměl důvodu pochybovat o tvrzeních stěžovatele týkajících se stavu jeho finančních

prostředků, protože v návrhu konkrétně uváděné skutečnosti ani žalovaný nezpochybnil. Z ničeho nevyplývá, že by přiznání odkladného účinku mělo dopad na nabytá práva třetích osob a nelze ani dovést, že by vyhovění žádosti stěžovatele bylo v rozporu s veřejným zájmem.

Ze všech těchto důvodů bylo rozhodnuto, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. dubna 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu